

FARYZAJSKI (27) *ai*

ph- (17), f- (10); -ry- (23), -ri- (4).

Oba a jasne.

sg *m N* faryzajski (2). ◊ *G* faryzajski(e)go (5). ◊ *f N* faryzajską (2). ◊ *G* faryzajski(e)j (1). ◊ *A* faryzajską (1). ◊ *n G* faryzajski(e)go (2). ◊ *D* faryzajski(e)mu (1). ◊ *A* faryzajski(e) (1). ◊ *pl N m pers* faryzajscy (2). *subst* faryzajski(e) (2). ◊ *G* faryzajskich (2). ◊ *D* faryzajskim (2). ◊ *A subst* faryzajski(e) (2). ◊ *I m i f* faryzajskimi (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. faryzejski.

Przymiotnik od „faryzeusz” (27) : A oni mędrkowie/ oni Biskupi /oni Fárizáyscy doktorowie/ z dáleká iáko Thurowie/ potrząláiac porożym swoim/ chodzili od tego RejPos 290, 225; WujJudConf 229v; gońcowie Antychristowi, zakon z Ewánielią: Moizefzá z Christufem: y porządki Aposztolskiew y náukę ich, z zakonnymi y Fáryzáyskimi vstávami miefzáć poczęli. CzechEp 410, 28, 410; Fáryzáyflka to bowiem dumá byłá/ Oycámi y Mistrzámi fię názywác/ ciąguąc lud poşpolity/ od iálnych wyrokow Bożych/ zá wymyflámi fwymi NiemObr 82, 31; Náucza fpoşobu y mocy modlitwy/ y ftrofueie opáczną czyfłóć Pháryzáyflką. WujNT przedm 37, 34, s. 61, 64, 151, 208 (10).

Wyrażenia: »książę faryzajskie« (1): Y Przytráfiło fię że wízedł Pan w dom niekthorego kfiążęciá Fárizáyflkiego w dzyeń łobothni/ ku pożywaniu chlebá RejPos 224v.

»kwas faryzajski« = obłuda (5): Strzeżcie fię kwáfu Fáryzáyflkiego? to iefł y obłudy y náuki ich. Máth. 16. v 6. Luk.12. v 1. CzechEp 29; Wyftrzegayćie fię kwáfu Pháryzáyflkiego/ ktory iefł obłudność. WujNT Luc 12/1, Luc 12/64, Mar 8/15, s. 243.

Przen: Fałszywy, obłudny (3) : WujJudConf 222; Obłudamći to Fáryzáyflkim mnichowflkim przyfłoi co inżezgo w fercu táic/ á co inżezgo wfty mowić CzechEp 209; Chce Pan ábyfmy do zwierzchney fprawiedliwóci Pháryzáyflkiew/ do vczynekowey ktora z zakonu iefł/ przykłádáli wnątrzną ktora z wiáry y z Bogá iefł. SkarKaz 310b.

Cf [FARUZAJSKI], FARYZEJSKI

AK